

de stand der dingen

in de straten gaan de bommen af
en ogen versplinteren als ramen

meisjes ademen gifgas in
wanneer ze een boekentas dragen

en de heren in kaftan en djellaba
ontmoeten de heren in das en maatpak
ze beraadslagen en weten geen raad

want steeds zullen er oren zijn
waarin dit woordje rijmt op verraad

o de radslagen der radelozen
zo heilloos en ijdel hun vertoon
de aarde en haar vulkanen
barsten los in luid gehoon

zeg mij bij deze stand der dingen
hoe je vrede sticht, stevig als stenen
nu in de boomgaarden alleen nog
kogels zingen en in de huizen
geharde vaders wenen

leer mij hoe je weg kan kijken
naar een beeldscherm van blote
vrolijkheid, wanneer in het zand
de honden snuffelen aan de lijken

dit is een tijd voor gieren en ratten,
voor hyena's en alle gedierte
dat leeft van aas – in de zaligheid
gelooft alleen nog een zalige dwaas

Staf De Wilde